

РЕШЕНИЕ

№ 7631

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1947** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Т. Д. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-654/21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. Моли атакуваното решение да бъде отменено. В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на оспореното решение на КЕВР. В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответният административен орган – Комисията за енергийно и водно регулиране, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт И., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли Съда да я остави без уважение, като потвърди оспореното решение. Релевира довод, че от страна на административния орган са спазени указанията, дадени с Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г. по описа на АССГ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна /ЗС/ - „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, редовно призована не се явява и представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта, намери следното:

С Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г. е отменено Решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР, постановено по жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., депозирана от Т. Д. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД. Във връзка с постъпила в КЕВР жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., подадена от Т. Д. Л., относно оплакване от работата на абонатната станция /АС/ и честото и допълване, в която Л. посочва, че същата е без задължителна система за автоматично допълване и без разширителен съд, както и че съоръжението е без задължителните 4 сертификата, след извършена проверка по приложените към преписката документи и представената от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД информация по случая, КЕВР се произнася с Решение № Ж-27/18.01.2018 г.

С Решение № Ж-27/18.01.2018 г. по т. 1 на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, от страна на КЕВР е прекратено административното производство, образувано по подадената жалба в частта и относно техническите характеристики на абонатната станция и качеството на услугата топлоснабдяване в сградата – етажна собственост на посочения адрес; т. 2 на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и чл. 13, ал. 8 от ЗЕ вр. чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, от страна на КЕВР е прекратено административното производство, образувано по жалбата на Т. Д. Л. в частта и относно начислените за имота на Т. Д. Л. суми за топлоенергия за последните два отоплителни сезона: 2015 г. – 2016 г. и 2016 г. – 2017 г.

В Решение № Ж-27/18.01.2018 г. от страна на КЕВР е изложено, че от предоставената по административното производство информация от дружеството е видно, че абонатната станция е произведена и доставена от „Бруната“ ООД /със старо наименование „Бруната България“ ООД/. Съоръжението е снабдено с необходимата документация, схеми, инструкции за монтаж и експлоатация, гаранционни карти, протоколи от хидравлични и електрически изпитания и е било монтирано в сградата на посочения адрес на 29.09.2010 г. Информация за мощността, серийният номер и производителя на уредбата е предоставена на клиентите чрез монтираната на абонатна станция метална табелка с посочените данни.

От страна на дружеството е посочено, че абонатната станция е окомплектована със затворен разширителен съд, за което от негова страна са представени доказателства. По отношение монтиране на автоматични допълващи устройства в АС, лицензиантът е приел, че такива не следва да бъдат поставяни с оглед предотвратяване на неконтролируемо наводнение и щети в домовете на клиентите /при евентуален пропуск/ в системата на вътрешните сградни инсталации. По тази причина в абонатните станции, експлоатирани от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, на територията на [населено място], няма монтирани автоматични допълващи устройства. От друга страна, самото допълване на вътрешните сградни инсталации влиза в задълженията на отговорника на абонатната станция, избран от съответната етажна собственост на сградата, съгласно чл. 64, ал. 1, т. 5 от Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020 г. за топлоснабдяването, каквото лице е избрано и в конкретната сграда.

С оглед изложените от Т. Д. Л. за наличие на проблеми, свързани с качеството на услугата, в обхвата на проверката е бил включен и оглед на вътрешната отоплителна инсталация /ВОИ/, съвместно с отговорника на АС. Извършената проверка е удостоверена с Констативен протокол, в който е отразено, че е технически изправна, отговаря на изискванията на нормативната уредба, придружена с необходимата документация и работи съгласно изискванията за подобно съоръжение. Посочено е, че влошеното топлоподаване на последните етажи на сградата, където се намира и имотът на Т. Д. Л., се дължи на неотворени радиаторни вентили по време на запълване на инсталацията преди отоплителния сезон. Тяхното последващо отваряне води до липса на топлоносител във ВОИ и загуба на услуга в последните етажи на входа. Решаването на проблема със сградната инсталация е изцяло в отговорностите и правомощията на етажната собственост, тъй като вътрешните отоплителни инсталации са собственост на собствениците на имоти в сградата.

В допълнение към проверката на място е бил извършен и анализ на работата на абонатната станция за последните два отоплителни сезона 2015 г./2016 г. и 2016 г./2017 г. по архивните данни от автоматизираната система за мониторинг и управление на АС на дружеството, към която е включена и въпросната АС. За целта са използвани данните за температурите на вход и изход на АС на топлоносителя по първичен контур и температурата след топлообменника за отопление към вътрешната сградна инсталация за отопление. При резултатите от тази проверка е установено, че температурите на вход и изход на АС на топлоносителя по първичен контур, съответстват на температурния режим на мрежата за отоплителен период, като температурата на вход на АС е била по-ниска от 70 градуса, а температурата на изход е била не по-ниска от 45 градуса, контролерът на АС /RVD145/ е осъществил коректно регулиране на подаването на топлоносител във вътрешната отоплителна инсталация спрямо температурата на околната среда при температурна крива с коефициент 1.85. В резултат на работата на системата температурата след топлообменника към вътрешната отоплителна инсталация се е променяла съобразно температурната крива при зададения коефициент, като в нито един момент през разглежданите два отоплителни периода не е била под 46 градуса. Анализът на работата на АС е обхванал два последователни отоплителни периода: 2015 г./2016 г. и 2016 г./2017 г. и е извършен на база данните от автоматизираната система за мониторинг и управление на абонатни станции на дружеството, към която е присъединена и въпросната АС. Проверени са и 30-минутните стойности на температурите на вход и изход на АС на топлоносителя по първичен контур, както и температурата след топлообменника за отопление към вътрешната сградна инсталация за отопление. Резултатите от проверката са показали, че АС е технически изправна, отговаря на изискванията на нормативната уредба, придружена е с документация и работи, съгласно изискванията за това съоръжение.

Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г., Съдът е постановил отмяна на Решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР и връщане на преписката за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по приложението на закона, като е определен срок за произнасяне – два месеца. В мотивите на цитирания съдебен акт, от страна на АССГ е посочено, че от КЕВР е постановено неправилно решение, съобразно оплакванията на Т. Д. Л. дали монтираната в сградата – ЕС процесна абонатна станция, модел „Брутерм“ отговаря или не на действащия на

територията на Република България и задължителен Стандарт ISO, съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд. От страна на Съда е посочено още, че няма пречка компетентният орган – КЕВР да изиска от ДАМТН необходимата информация за сертифицирането на подобен вид абонатни станции към м. Септември 2021 г., а също и понастоящем, тъй като твърдението на Т. Д. Л. е за липсващи както към датата на монтажа на АС, така и понастоящем сертификати за качество на АС и вложените в нея материали и съоръжения.

На следващо място от страна на Съда е изложено, че новите обстоятелства, разкрити в рамките на настоящето производство, налагат обсъждането им по същество от КЕВР, доколкото те внасят яснота по спорния въпрос, а също така е нужно и извършването на допълнителна проверка от други компетентни институции, отговарящи за сертифицирането и проверката на подобен вид абонатни станции. С оглед установеното и доказателствата по делото от страна на Съда е счтено, че на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, жалбата следва да бъде уважена срещу Решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР и същото е отменено като незаконосъобразно, изпратено като преписка на КЕВР за разглеждане и произнасяне по жалбата с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., подадена от Т. Д. Л. срещу „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД

В изпълнение на дадените от Съда задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона, със Заповед № З-Е-11698/14.09.2022 г., изменена със Заповед № З-Е-1225/08.11.2022 г., издадени от Председател на КЕВР е назначена работна група. Във връзка със задължителните указания на Съда, от страна на Комисията са изискани становища от Министерство на енергетиката, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, „Бруната“ ООД и Български институт по стандартизация.

С Писмо № Е-04-03-2/14.09.2022 г. на Комисията са изискани становища от МЕ и МРРБ, с които да се представи следната информация:

1. В Наредба № 15/28.07.2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия /Наредбата/ съществува ли изискване за удостоверяване съответствието на абонатната станция?
2. Необходимо ли е сертифицирането и проверка на подобен вид абонатни станции и въз основа на кой нормативен документ?;
3. Съществува ли изрично изискване в Наредбата, абонатната станция да е оборудвана с автоматично допълващо устройство?;
4. Следва ли абонатната станция да има един сертификат за качество след като в Закона на енергетиката в ДР е записано: „абонатна станция“ е уредба, чрез която се осъществява подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите.

С Писмо с изх. № Е-04-03-2/14.09.2022 г. от страна на КЕВР е изискана информация от ДАМТН, както следва:

1. Съществува ли стандарт или друг нормативен документ, спрямо който да се удостовери съответствие на абонатната станция?;
2. Съществува ли компетентна институция, която отговаря за сертифицирането и проверка на подобен вид абонатни станции и въз основа на кой нормативен документ?;

3. Необходимо ли е абонатната станция да притежава сертификати за качество и ако има кой ги издава?

На основание чл. 54 и чл. 144 от Наредба № 3, с Писмо от 14.09.2022 г. от страна на КЕВР е изисквана информация от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД – актуално становище по казуса, включително както следва:

1. Всички налични сертификати, отнасящи се за оборудването в абонатната станция?;
2. Актуална информация от досието на посочената абонатна станция?;
3. Паспорт на абонатната станция?;
4. Констативен протокол от последната проверка и настройка на абонатната станция.

С Писмо с изх. № Е-04-03-2/15.09.2022 г. от фирмата производител на абонатната станция „Бруната“ ООД е изискано да представи: Технически паспорт на абонатна станция „Брутерм“ 200/150 кВт; всички налични сертификати, отнасящи се за оборудването, монтирано в абонатната станция със сериен № 00014, с Удостоверение за качество № С0014/29.09.2010 г.

С Писмо с изх. № Е-04-03-2/30.09.2022 г. от БИС е изискано да предостави информация за: Съществува ли стандарт или друг нормативен документ, спрямо който да се удостовери съответствие на абонатната станция; Съществува ли компетентна институция, която отговаря за сертифицирането и проверка на подобен вид абонатни станции и въз основа на кой нормативен документ; Необходимо ли е абонатната станция да притежава сертификати за качество и ако има, кой ги издава.

С Писмо вх. № Е-04-03-2/05.10.2022 г. на МРРБ, е посочено, че с Наредба № 15 от 28.07.2005 г., се определят техническите изисквания и правила за проектиране, изграждане и експлоатация на топлопреносните мрежи и съоръжения по цялата доставна верига на топлинна енергия – производство, пренос и разпределение, поради което се издава по съвместна компетентност от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на енергетиката. Удостоверяване на съответствието с техническите изисквания към абонатни станции или към елементи от оборудването на абонатни станции не е от функционалната компетентност на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Относно необходимостта от сертифициране и проверка на подобен вид абонатни станции от страна на МРРБ е посочено, че същите не са предмет на нормативната уредба, разработвана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, но е посочено, че съгласно дефинициите в § 1, т. 1 от ДР на ЗЕ определя „абонатната станция“ като уредба за подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинна енергия от топлопреносната мрежа към клиентите. Това обуславя обща конструкция на съоръжението, оборудвана с различни елементи за осигуряване на различните функционалности, дефинирани с определението.

Конструкцията на абонатната станция включва: тръбопроводи /тръби и тръбни връзки/, топлообменици, средства за регулиране /програмен регулатор/, регулиращи вентили, температурни осезатели, регулатор на диференциално налягане, циркулационни помпи, предпазна арматура, спирателна арматура, филтри, група за автоматично допълване /когато е предвидена със заданието за проектиране и/или с технически изисквания на топлопреносното предприятие/, разширителен съд, измервателни средства /топломери, водомери/, електрическо табло и др. В писмото е извършено аналитично проучване на приложимото европейско и българско законодателство за удостоверяване на съответствие на елементите на абонатните станции с техническите изисквания. Нормативният анализ показва, че отделните

елементи от конструкцията на абонатната станция са обхванати от хармонизирани технически изисквания на европейското законодателство и подлежат на оценка и удостоверяване на съответствието с европейските изисквания при пускането им на пазара в страните на ЕС. Относно съществуването на изрично изискване в Наредба № 15/2005 г., абонатната станция да е оборудвана с автоматично допълващо устройство, от страна на МРРБ е посочено, че в цитираната наредба няма нормативно изискване за задължително инсталиране на група за автоматично допълване на вътрешно отоплителната инсталация с вода.

Относно въпроса следва ли абонатната станция да има единен сертификат за качество, от страна на МРРБ е посочено, че след извършен задълбочен преглед на европейското законодателство, не е установен действащ или в проект европейски акт, който да изисква от държавите – членки задължително сертифициране на абонатните станции в сградите с един /общ/ сертификат или с обща декларация за съответствие на цялата комплектка на уредбата/съоръжението. Действащата нормативна уредба въвежда правила за удостоверяване на съответствието с изискванията на европейски регламенти, директиви и стандарти за отделни елементи на абонатните станции.

С Писмо вх. № Е-04-03-2/18.10.2022 г. от страна на МЕ е изразено следното становище – Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба № 15, за продуктите, използвани при изграждане на елементите на топлоснабдителната система /ТСС/, които отговарят на техническите спецификации /български стандарти, български технически подобрения и др./, се счита, че отговарят на изискванията на тази наредба.

В чл. 5, ал. 2 от Наредба № 15, е посочено, че продуктите по ал. 1, трябва да имат оценено съответствие със съществените изисквания, определени с наредбите по чл. 7 от Закон за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, или да се придружават от документи /сертификати и удостоверения за качество, протоколи от изпитвания, резултати от контрола на заваръчните работи и др./, удостоверяващи съответствието им, когато няма издадени наредби по реда на чл. 7 от ЗТИП. Съгласно чл. 157, ал. 1 от Наредба № 15, абонатната станция е част от ТСС. Посочени са нормите на чл. 6 и чл. 7 от ЗТИП. В тази връзка е посочено, че сред приетите наредби, в изпълнение на чл. 7, ал. 1 от ЗТИП, не фигурира такава, която да се отнася за съществените изисквания и оценяване на съответствието на АС, като част от ТСС. В изгражданите АС в страната в последните 20 години, всеки от влаганите продукти има оценено съответствие със съществените изисквания, видно от поставената маркировка „СЕ“, включително и тази с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Посочено е, че в Наредба № 15 не съществува изрично изискване АС да е оборудвана с автоматично допълващо устройство, както и че в ЗЕ не е вменено задължението АС да притежава сертификат за качество.

С Писмо вх. № Е-04-03-2/28.09.2022 г. от страна на ДАМТН е посочено, че няма функционална компетентност да сертифицира абонатни станции.

С Писмо вх. № Е-04-03-2/18.10.2022 г. от страна на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД е предоставена изискваната от КЕВР документация: Сертификати, отнасящи се до оборудването в абонатната станция – Удостоверение за качество № С 0014/29.09.2010 г. на блоковата станция; Сертификат на съответствие 14-НСИСОСП-998 на водомер; Декларация за съответствие на центробежни, циркуляционни помпи с мокър ротор, модел Wilo ZRS;

Декларация за съответствие на циркуляционна помпа модел Wilo Stratos; Декларация за съответствие на топломер Multical 402; Декларация за съответствие на топлообменици; Декларация за съответствие на съдове под налягане и сертификат на система на управление на качеството EN ISO 9001 – 2008; Сертификат за система на качество № 0119-SJ-D011-08 на водомери; Декларация за съответствие на Actavix/вентил с резбово присъединяване/Siemens; Декларация за съответствие на електрически задвижки Siemens, модел SSY319; Декларация за съответствие на електрически задвижки Siemens, модел SQS359.03; Декларация за съответствие на температурни сензори на Siemens; Декларация за съответствие на контролери на Siemens, модел RVD 120 ч265/xxx; Декларация за съответствие на контролери на Siemens, модел RVD 120-Хч145/xxx-Х; Свидетелство за проверка № K53-47-1/20.06.2022 г. на електронен блок и разходомер на топломер; Сертификат за контрол № 408/08.11.2021 г. на ел. съоръжения в абонатни станции; Свидетелство за проверка № K58-66/13.07.2021 г. на водомер, тип GSD 5; Свидетелство за проверка № 20-05-21-34/31 от 21.05.2020 г. на водомер Powogaz. Представено е още: Актуална информация от досието на посочената абонатна станция – Дневник за посещенията в абонатната станция; Паспорт на абонатната станция „Брутерм“; Констативен протокол от последната проверка и настройка на абонатната станция; Констативен протокол № 1523512/01.04.2022 г.; Констативен протокол от 01.04.2022 г. от проверката на АС във вх. 1, [жилищен адрес] Район „В. В.“ на основание чл. 9, т. 1 и чл. 58 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД; Протокол за извършване на проверка в абонатна станция от 04.07.2022 г.; Протокол от 05.04.2022 г. за настройка на абонатна станция по чл. 34, ал. 2 от Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

С Писмо вх. № Е-04-03-2/27.09.2022 г. от страна на „Бруната“ ООД е предоставена следната информация и отговор до КЕВР, с който уведомява Комисията, че техническият паспорт на абонатната станция № 00014 е издадено Удостоверение за качество № С0014/29.09.2010 г. е предаден при доставката, веднага със самото изделие, на купувача „Д. Варна“, понастоящем „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, и следва да се съхранява от него. Архив на документите на посочената абонатна станция не се съхранява във фирмата, тъй като доставката е осъществена преди дванадесет години и давностният срок за съхранение на документите отдавна е изтекъл, както всички гаранционни срокове.

С Писмо с вх. № Е-04-03-2/14.10.2022 г. от страна на БИС е посочено, че след направено проучване в Каталога на българските стандарти, достъпен на електронната страница на БИС и обновяващ се в реално време, включващ както чисто национални стандарти, така и български стандарти, въвеждащи европейски и международни стандарти, стандарт за абонатни станции няма. От страна на БИС е акцентирано, че стандартите са доброволни за прилагане на документи, същите стават задължителни в два случая – когато са позовани в нормативен акт, като закон или наредба, или по силата на договорни отношения между възложител и изпълнител.

След анализ на събраната в хода на проведеното административно производство информация, от страна на административния орган са направени следните изводи:

След връщане на административната преписка за ново произнасяне, от страна на работната група са изискани становища от МРРБ, МЕ, ДАМТН и БИС, както и документи за съответствие от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД и „Бруната“ ООД, в чиято компетентност са поставените с Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г. по описа на АССГ – отговаря ли АС „Брутерм“ на стандарт ISO, съобразно, който всяка абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд.

Съгласно компетентните органи и представените от тях становища и документи за съответствие, представени в хода на административното производство по административната преписка, от страна на КЕВР е изразено становище за неоснователност на депозираната от Т. Д. Л. жалба.

Посочено е, че със ЗЕ в ДР е нормативно определено, че абонатната станция, представлява уредба, чрез която се осъществява подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите. От анализа на дефиниция е акцентирано, че става ясно, че същата е съвкупност от елементи в обща конструкция с цел осигуряване на различните функционалности, дефинирани с определението. Всяка абонатна станция е проектирана и оразмерена индивидуално, съобразно техническото задание и техническите изисквания на топлопреносното предприятие, което води до окомплектоване на елементи, определени с проектното задание в обща конструкция, индивидуална за всеки обект. Във връзка с извършения нормативен анализ, е посочено, че отделните елементи от конструкцията на АС са обхванати от хармонизирани технически изисквания на европейското законодателство и подлежат на оценка и удостоверяване на съответствието с европейските изисквания при пускането им на пазара в страните на ЕС. За разглежданата абонатна станция „Брутерм“ 200/150 кВт със сериен № С0014/29.02.2010 г., административният орган е посочил, че от страна на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД са предоставени изискуемите документи.

Обсъдени са представените становища на компетентните органи и дружества. Акцентирано е, че от страна на МЕ е посочено, че в нормативната уредба и по-конкретно Наредба № 15, не фигурират изисквания и оценяване на съответствието на АС, като част от ТСС. Както и че със ЗЕ не е вменено задължение АС да притежава сертификат за качество. Отделно от страна на БИС е подчертано изрично, че не съществува стандарт за абонатни станции, а от страна на ДАМНТ е отбелязано, че няма функционална компетентност за сертифицирането им.

По отношение на въпроса за групата на автоматично допълване дали е част от задължителното оборудване на АС, или не, МЕ, в чиято компетентност е този въпрос, уточнява, че в Наредба № 15 не съществува изрично нормативно изискване АС да е оборудвана с такова устройство. В АС допълването на отоплителната инсталация може да стане алтернативно по два начина: ръчно или автоматично. При липса на автоматично устройство е възможно

допълването да се осъществи ръчно. От страна на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД е посочено, че в случая абонатната станция е окомплектована с разширителен съд, а с цел предотвратяване на неконтролируемо наводнение и щети в домовете на клиентите при евентуален пропуск в системата вътрешните отоплителни инсталации допълването на инсталацията става ръчно.

В тази връзка и оглед изпълнение на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г., от страна на административния орган е прието, че жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., депозирана от Т. Д. Л., е неоснователна.

В резултат на извършената проверка е изготвен Доклад с вх. № Е-Дк-2096/16.11.2022 г., разгледан в закрито заседание на КЕВРА на 21.11.2022 г., обективизирано в Извлечение от Протокол № 323/21.11.2022 г. /л.34-52/.

Издадено е Решение № Ж-654/21.11.2022 г. на КЕВР, с което жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., депозирана от Т. Д. Л., е приета неоснователна, поради което е прекратено административното производство по депозираната от Т. Д. Л. жалба срещу „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД.

Решение № Ж-654/21.11.2022 г. на КЕВР е връчено на жалбоподателя на електронен път на 11.01.2023 г., видно от представената по делото разпечатка /л.33/.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като **писмени доказателства**:

1. Представени от ответника:

1. Писмо с вх. № Е-04-03-2/27.09.2022 г. от „Бруната“ ООД до КЕВР и Писмо с вх. № Е-04-03-2/18.10.2022 г. от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД до КЕВР, с доказателства под опис /л.108-217/.

По делото е присъединено за послужване – Административно дело № 1275/2020 г. по описа на АССГ, 13-ти състав.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-654/21.11.2022 г., е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената в закона форма.

В съответствие с нормата на чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В процесния

случай, изискванията на Наредбата – чл. 144 и следващите са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Спазени са дадените задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона, дадени с Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г., с което е отменено предходно Решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР и преписката е върната на КЕВР за произнасяне по същество по жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., депозирана от Т. Д. Л. срещу „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, като са изискани съответните становища и доказателства от компетентните органи и дружества. В тази връзка изложените в жалбата възражения са неоснователни, установява се, че от страна на административния орган са изпълнени задължителните указания, дадени със съдебното решение, изискани са и са събрани съответните доказателства и становища на компетентните органи и дружества, а именно - Министерство на енергетиката, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, „Бруната“ ООД и Български институт по стандартизация.

Съдът намира, че от страна на КЕВР правилно е съобразено, че техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия са нормативно установени в Наредба № 15/28.07.2005 г. за техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на енергетиката и на енергийните ресурси.

Видно от доказателствата по делото е, че от страна на МРРБ с Писмо вх. № Е-04-03-2/05.10.2022 г. до КЕВР е изрично посочено, че техническите изисквания и правила за проектиране, изграждане и експлоатация на топлопреносните мрежи и съоръжения по цялата доставна верига на топлинна енергия – производство, пренос и разпределение, поради което се издава по съвместна компетентност от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на енергетиката. Удостоверяването на съответствието с техническите изисквания към абонатни станции или към елементи от оборудването на абонатни станции не е от функционалната компетентност на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Безспорно от писмото на МРРБ и с оглед нормативната уредба се установява, че относно необходимостта от сертифициране и проверка на подобен вид абонатни станции, не са предмет на нормативната уредба, разработвана от МРРБ, както и че съгласно дефинициите в § 1, т. 1 от ДР на ЗЕ, абонатната станция се определя като уредба за подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинна енергия от топлопреносната мрежа към клиентите. Следователно правилен е изводът, че това обуславя обща конструкция на съоръжението, оборудвана с различни елементи за осигуряване на различните функционалности, дефинирани в определението.

Установява се по делото, че конструкцията на абонатната станция включва: тръбопроводи /тръби и тръбни връзки/, топлообменици, средства за регулиране /програмен регулатор/, регулиращи вентили, температурни осезатели, регулатор на диференциално налягане, циркулационни помпи, предпазна арматура, спирателна арматура, филтри, група за автоматично допълване /когато е предвидена със заданието за проектиране и/или с технически изисквания на топлопреносното предприятие/, разширителен съд, измервателни средства /топломери, водомери/, електрическо табло и др. Съдът намира, че в отговора на МРРБ е извършено аналитично проучване на приложимото европейско и българско законодателство за удостоверяване на съответствие на елементите на абонатните станции с техническите изисквания. Видно е, че в тази връзка е акцентирано, че нормативният анализ категорично показва, че отделните елементи от конструкцията на абонатната станция са обхванати от хармонизирани технически изисквания на европейското законодателство и подлежат на оценка и удостоверяване на съответствието с европейските изисквания при пускането им на пазара в страните на ЕС.

Установява се, че в Наредба № 15/28.07.2005 г. няма нормативно изискване за задължително инсталиране на група за автоматично допълване на вътрешно отоплителната инсталация с вода. Относно въпроса следва ли АС да има единен сертификат за качество, по делото въз основа на доказателствата и нормативната уредба следва извод, че не е установен действащ или в проект европейски акт, който да изисква от държавите-членки задължително сертифициране на абонатните станции в сградите с един /общ/ сертификат или с обща декларация за съответствие на цялата комплектровка на уредбата/съоръжението. Безспорно действащата нормативна уредба въвежда правила за удостоверяване на съответствието с изискванията на европейски регламенти, директиви и стандарти за отделни елементи от абонатните станции.

Съгласно отговора на МЕ, и в частност чл. 5, ал. 1 от Наредба № 15/28.07.2005 г. за продуктите, използвани за изграждане на елементите на топлоснабдителната система /ТСС/, които отговарят на техническите спецификации /български стандарти, български технически подобрения и др./, се счита, че отговарят на изискванията на тази наредба. В нормата на чл. 5, ал. 2 от Наредба № 15/28.07.2005 г., е регламентирано, че продуктите по ал. 1 трябва да имат оценено съответствие със съществените изисквания, определени с наредбите по чл. 7 от ЗТИП, или да се придружават от документи /сертификати и удостоверения за качество, протоколи от изпитвания, резултати от контрола на заваръчните работи и др./, удостоверяващи съответствието им, когато няма издадени наредби по реда на чл. 7 от ЗТИП. Съгласно чл. 157, ал. 1 от Наредба № 15/28.07.2005 г., абонатната станция е част от топлоснабдителната система. Съгласно нормите на чл. 6 и чл. 7 от ЗТИП: Министерският съвет на Република България възлага с решение на министри и на други органи на изпълнителната власт разработването на наредби, с които се определят съществените изисквания към продуктите. Със съществените изисквания към продуктите се определят и резултатите, които е необходимо да се постигнат, или рисковете, които трябва

да се избегнат, за да се осигури защитата на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, защитата на потребителите и опазването на околната среда и вещите. Нормата на чл. 7 от ЗТИП определя, че Министерски съвет на Република България приема по предложение на определените в решението по чл. 6 министри и други органи на изпълнителната власт, съответните наредби, с които се определят: продуктите или групите продукти, за които се определят съществените изисквания; съществените изисквания към продуктите; процедурите за оценяване на съответствието със съществените изисквания и начините на удостоверяване на съответствието; необходимите документи и редът за получаване на разрешение за оценяване на съответствието, както и допълнителните специфични критерии към лицата, които оценяват съответствието, и задълженията им по процедурите за оценяване на съответствието; правилата за нанасяне на маркировката за съответствие; допълнителните задължения на производителите, вносителите и търговците, когато такива са определени в съответната директива на ЕС от „Нов подход“.

Безспорно сред приетите наредби, в изпълнение на чл. 7, ал. 1 от ЗТИП е, че няма такава норма, която да се отнася за съществените изисквания и оценяването на съответствието на АС, като част от топоснабдителната мрежа. Това е категорично заявено от МЕ, видно от приложения по делото отговор. Отделно от страна на МЕ е заявено още, че в изгражданите АС в България, в последните 20 години, всеки от влаганите продукти има оценено съответствие със съществените изисквания, което е видно от поставената маркировка „СЕ“, включително и тази, находяща се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Отделно, Съдът установи, че в Наредба № 15/28.07.2005 г. не съществува изрично нормативно изискване АС да бъде оборудвана с автоматично допълващо устройство. Отделно и в ЗЕ липсва вменяване задължението АС да притежава сертификат за качество.

Безспорно по делото е, че и ДАМНТ не разполага с функционалната компетентност да сертифицира абонатни станции. От страна на заинтересованата страна по делото „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД в хода на проведеното административно производство е предоставена изисканата му от КЕВР документация, представена и по делото, а именно това са сертификати, отнасящи се до оборудването в абонатната станция, както следва: Удостоверение за качество № С 0014/29.09.2010 г. на блоковата станция; Сертификат на съответствие 14-НСИСОССП-998 на водомер; Декларация за съответствие на центробежни, циркуляционни помпи с мокър ротор, модел Wilo ZRS; Декларация за съответствие на циркуляционна помпа модел Wilo Stratos; Декларация за съответствие на топломер Multical 402; Декларация за съответствие на топлообменици; Декларация за съответствие на съдове под налягане и сертификат на система на управление на качеството EN ISO 9001 – 2008; Сертификат за система на качество № 0119-SJ-D011-08 на водомери; Декларация за съответствие на Actavix/вентил с резбово присъединяване/Siemens; Декларация за съответствие на електрически задвижки Siemens, модел SSY319; Декларация за съответствие на електрически задвижки Siemens, модел SQS359.03; Декларация за съответствие на температурни сензори на Siemens; Декларация за

съответствие на контролери на Siemens, модел RVD 120 ч265/xxx; Декларация за съответствие на контролери на Siemens, модел RVD 120-Хч145/xxx-Х; Свидетелство за проверка № К53-47-1/20.06.2022 г. на електронен блок и разходомер на топломер; Сертификат за контрол № 408/08.11.2021 г. на ел. съоръжения в абонатни станции; Свидетелство за проверка № К58-66/13.07.2021 г. на водомер, тип GSD 5; Свидетелство за проверка № 20-05-21-34/31 от 21.05.2020 г. на водомер Powogaz. Представено е още: Актуална информация от досието на посочената абонатна станция – Дневник за посещенията в абонатната станция; Паспорт на абонатната станция „Брутерм“; Констативен протокол от последната проверка и настройка на абонатната станция; Констативен протокол № 1523512/01.04.2022 г.; Констативен протокол от 01.04.2022 г. от проверката на АС във вх. 1, [жилищен адрес] Район „В. В.“ на основание чл. 9, т. 1 и чл. 58 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД; Протокол за извършване на проверка в абонатна станция от 04.07.2022 г.; Протокол от 05.04.2022 г. за настройка на абонатна станция по чл. 34, ал. 2 от Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

Тези доказателства са представени и приети в хода на съдебното производство, като същите не се оспориха от жалбоподателя.

Отделно в хода на административното производство, както и в хода на съдебното, е представен отговор от „Бруната“ ООД, съгласно който Техническият паспорт на АС № 00014, с издадено Удостоверение за качество/ № С0014/29.09.2010 г. е предаден при доставката, веднага със самото изделие на купувача „Д. Варна“, понастоящем „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, и следва да се съхранява от него. Посочено е, че архив на документите на посочената абонатна станция не се съхранява във фирмата, тъй като доставката е осъществена преди дванадесет години и давностният срок за съхранение на документите отдавна е изтекъл, както и всички гаранционни срокове. Отделно по делото е представен и паспортът на АС от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, с Писмо вх. № Е-04-03-2/18.10.2022 г.

Обстоятелството, че стандарт за абонатни станции няма е удостоверен и от отговорът на БИС. Отделно от страна на БИС е посочено, че стандартите са доброволни за прилагане на документи, същите стават задължителни в два случая – когато са позовани в нормативен акт, като закон или наредба, или по силата на договорни отношения между възложител и изпълнител.

Предвид установеното в хода на административното производство и с оглед представените доказателства, Съдът намира изводите на административния орган за правилни и законосъобразни. Правилно жалба с вх. № вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., депозирана от Т. Д. Л. срещу „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, е приета неоснователна и образуваното административно производство е прекратено.

От страна на административния орган правилно е съобразено, че в ДР на ЗЕ, е определено, че абонатната станция представлява уредба, чрез която се осъществява подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите. Безспорно от тази легална дефиниция става ясно, че същата е

съвкупност от елементи, съвместени в обща конструкция с цел осигуряване на различните функционалности, дефинирани в определението за АС. Всяка абонатна станция е проектирана и оразмерена индивидуално, съобразно техническото задание и техническите изисквания на топлопреносното предприятие, като това води до окомплектоване на елементи, определени с проектно задание в обща конструкция, индивидуална за всеки обект. Въз основа на направения нормативен анализ от административния орган на отделните елементи от конструкцията на АС, е установено, че са обхванати от хармонизирани технически изисквания на европейското законодателство и подлежат на оценка и удостоверяване на съответствието с европейските изисквания при пускането им на пазара в страните на ЕС. В тази връзка за процесната абонатна станция „Брутерм“ 200/150 кВт, със сериен № С0014/29.09.2010 г., правилно от страна на КЕВР е установено, че топлопреносното предприятие „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД е предоставило всички изискуеми документи, представени в хода на съдебното производство, и които както се посочи не са оспорени от жалбоподателя.

В тази връзка правилно КЕВР, с оглед представените становища и доказателства от Министерство на енергетиката, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, „Бруната“ ООД и Български институт по стандартизация е стигнала до единственият правилен и законосъобразен извод, че нормативната уредба не се съдържа изисквания и оценяване на съответствието на абонатната станция, като част от ТСС. Освен това със ЗЕ, не е вменено задължение АС да притежава сертификат за качество /единен/. Тук следва да се имат предвид и отговорите на БИС и ДАМНТ, а именно, че не съществува стандарт за АС, както и че ДАМНТ няма функционална компетентност за сертифицирането на АС. Отделно в самата жалба на Т. Д. Л. е изрично посочено, че *„естествено единен стандарт за такова съоръжение няма и не може да има ...“*.

По делото се установи, че спазвайки задължителни указания на Съда, от страна на КЕВР е установено, че не е налице сертифициране на АС в сградите с един /общ/ сертификат или с обща декларация за съответствие на цялата комплектка на уредбата/съоръжението. По отношение на отделните елементи от АС, по делото е видно, че в хода на административното производство е установено, че процесната АС разполага с всички изискуеми документи, представени по делото и подробно обсъдени в оспореното в настоящето съдебно производство решение.

Съдът намира, че по отношение на въпроса за групата за автоматично допълване дали е част от задължителното оборудване на АС или не, правилно и обосновано от страна на ответника е прието, че в нормативната уредба – Наредба № 15/28.07.2005 г., не съществува изрично изискване абонатната станция да бъде оборудвана с такова устройство. От страна на ответника е установено, че допълването на отоплителната инсталация в АС може да става алтернативно по два начина: ръчно или автоматично. Правилно в тази връзка в мотивите на оспореното решение на КЕВР е посочено, че при липса на автоматично устройство е възможно допълването да се осъществява ръчно. Отделно от страна на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД /топлофикационно

дружество/ е посочено, че АС е окомплектована с разширителен съд, като изрично е акцентирано, че с цел предотвратяване на неконтролируемо наводнение и щети в домовете на клиентите при евентуален пропуск в системата на вътрешните отоплителни инсталации, допълването на инсталациите става ръчно. От страна на ответника е посочено, че следва да се има предвид, че ако допълването е автоматично, при евентуален пропуск в системата на вътрешните отоплителни инсталации, системата непрекъснато ще подава вода /автоматично и водата няма да спре/, което и ще доведе до неконтролируемо наводнение и съответно щети за потребителите. При ръчното допълване за разлика от автоматичното, това може да бъде контролирано и съответно предотвратено.

Отделно, Съдът установи, че от страна на жалбоподателя се признава, че отразеното от КЕВР обстоятелство, че допълването на отоплителната инсталация може да стане ръчно е вярно, но счита същото за „нелепо“ и в тази връзка препраща към *„Техническите изисквания към абонатните станции с топлоносител гореща вода – [населено място]“*, изготвени от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, приложени като доказателство към жалбата до КЕВР. Установява се, че в жалбата на Л. до КЕВР, от негова страна е посочено изрично, че на стр. 7, раздел 3-5-2 „Група за допълване ВОИ“ липсва думата **„автоматично“**.

Видно от мотивите на Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г., от страна на Съда е прието, че *от страна на КЕВР е постановено неправилно решение, свързано с наведените от Л. оплаквания относно дали монтираната в сградата – ЕС процесна абонатна станция, модел „Б.“ отговаря ли или не на действащия на територията на Република България и задължителен Стандарт ISO, съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд. Понастоящем новите обстоятелства, разкрити в рамките на настоящето производство налагат обсъждането им по същество от КЕВР, доколкото те внасят яснота по спорния въпрос, а също така е нужно извършването на допълнителна проверка от други компетентни институции, отговарящи за сертифицирането и проверката на подобен вид абонатни станции.*

Безспорно от страна на КЕВР са изпълнени дадените с Решение № 635/05.02.2021 г., постановено по административно дело № 1275/2020 г., по описа на АССГ, влязло в законна сила на 22.07.2022 г., указания по тълкуване и прилагане на закона, като в хода на задължителната проверка не е установен задължителен стандарт, съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд.

Следователно при така установеното, Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата възражения, че проверката не осъществена реално, а е симулативна. От негова страна не са представени нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, доказателства, с които да защити своята теза, респективно да обори констатациите на административния орган, независимо от дадените му от

Съда указания, включително да поиска и назначаване на експертиза и да се запознае с доказателствата, събрани от КЕВР в хода на административното производство.

По гореизложените съображения, Съдът намира, че жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли, а оспореното Решение № Ж-654/21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, да се потвърди като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съдът следва да осъди Т. Д. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, направените по делото разноски, а именно – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 100.00 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-654/21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Т. Д. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

